ANUL VIII.—No. 2311 EDIŢIA ANTEIA MARŢI 12 SEPTEMBRIE 1895.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREÏ LUNI
ŞI SE PLATESC TOT-D'A-UNA INAINTE

IN Bucureşti LA CASA ADMINISTRAŢIEÏ
DIN Judeţe şi Streinătate PRIN MANDATE POSTALE
UN AN ÎN ŢARĂ 30 LEÏ; ÎN STREINĂTATE 50 LEÏ
ŞASE LUNI . . 15 » » » 25 »
TREÏ LUNI . . 8 » » » 13 »

Un numer în străinătate 30 bani
MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești Române de cuiŭ străin în casă
V. Alecsandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
DIN Bucureşti şi judeţe SE PRIMESC numai la Administraţie
DIN Streinătate, DIRECT LA ADMINISTRAŢIE Și la toate oficiele de publicitate
ANUNCIURÏ LA PAG. IV. . . . . 0,30 b. linia
» » » III. . . . . 2,— leï »
» » » II. . . . . 3,— » »
INSERŢIILE ŞI RECLAMELE 3 LEÏ RÎNDUL.
La Paris, ZIARUL SE GĂSEŞTE DE VÎNZARE [illegible]
[illegible] No. [illegible]

UN NUMER VECHIU 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
PASAGIUL BĂNCEÏ NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
PASAGIUL BĂNCEÏ NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

Regele și Disolvarea

Cumintele făgădueşte, nebunul trage nădejde

Precum memoriile prinţuluï Carol Hohenzollern constitue un dosar în care găseşti aproape la fie-care pagină dovada cinismuluï sĕŭ şi a dispreţuluï ce întreaga naţiune română îï inspiră,—tot aşa şi *Monitorul Oficial* este o carte preţioasă în care se trimbiţează generositatea acestuï prinţ strĕin, fără însă a se putea vre o dată constata efectele aceleï generosităţĭ.

In *Monitorul Oficial*, No. 118 din 2/14 Iunie 1866, ministerul, prezidat şi atuncï de Lascar Catargiu, a publicat o scrisoare a Măriei Sale către C. A. Rosetti, ministrul cultelor şi instrucţiuneï publice, prin care îï face cunoscut că, în amintirea frumoaseï primiri ce i s'a făcut cu prilejul sosireï sale atât în ţară cât şi în capitală, a hotărît a funda o instituţiune de bine-facere, pentru care va da în treï ani, câte *patru miï galbinĭ* pe fie-care an;—adică un total de *12 miï de galbinĭ*.

Cititorii acestuï ziar îşi amintesc de sigur că, timp de şase lunï, *Adevĕrul* a întrebat pe guvernul conservator ce s'a făcut cu suma promisă de Carol, căcï nu s'a vĕzut şi nu se vede nicï o instituţiune de bine-facere fundată cu aceï *12 miï de galbinĭ*.

Guvernul a tăcut ca peştele, şi concluzia ce am putut trage din acea tăcere este că prinţul Carol nu şi-a ţinut promisiunea, şi am meditat asupra veracităţeï vecheï zicătoare româneştĭ :— *Cumintele făgădueşte, nebunul trage nădejde.*

Una la mînă.

***

Extrag din *Monitorul Oficial*, No. 180 din 11 (23) August 1867, următoarele rĕndurĭ :

Bucurescĭ 10 (22) August 1867

Astă-zĭ Joï Măria Sa Domnitorul, însoţit de D. ministru al lucrărilor publice, a vizitat lucrările ce sĕ fac la biserica Antim, şi la palatul Universităţeï, precum şi ospeluluï comunal.

La municipalitate, cu afabilitatea sa obicinuită, Inălţimea Sa a cerut de la D-niï membri prezenţĭ informaţiunĭ despre diferitele lucrărĭ comunale şi tot odată a exprimat dorinţa de a se face în Bucureştĭ o grădină zoologică, adăogînd că Măria Sa reclamă onoarea de a figura în capul listeï de subscripţie cu suma de *30 miï de leï.*

La 1867 nu putea fi vorbă de cât de leï vechĭ ; prin urmare suma subscrisă era de **una mie galbeni.**

Să maï întreb oare pe guvern unde este acea sumă de *una mie galbenĭ?* —Nu o voiŭ face, căcï ştiŭ, foarte bine că rezultatul întrebăreï mele de astă-zĭ va fi acelaş ca şi pentru aceï *12 miï de galbenĭ*.

O adîncă tăcere din care voiŭ trage aceeaşi concluzie cum că prinţul Carol nu şi-a ţinut promisiunea, şi voiŭ medita iarăşi asupra veracităţeï vecheï zicătoare româneştĭ : — *Cumintele făgădueşte, nebunul trage nădejde.*

Doue la mînă.

***

Singura pretinsă donaţiune pe care a făcut'o regele Carol este casa din strada Clemenţeï dăruită nu studenţimeï ci ministruluï instrucţiuneï publice. Hohenzollern a trebuit să-şĭ arate machiavelismul sĕŭ şi în această împrejurare, punînd pe studenţiï, nu sub directul control al rectoratuluï Universităţeï, ci sub neîntreruptul spionagiŭ ministerial.

Am zis că fundaţiunea din strada Clemenţeï este o pretinsă donaţiune. Dacă a şi putea pierde cîte-va zile pentru a răsfoi la tribunalul de Ilfov, secţia notariatuluï, dosarele cumpărăreï caseï defunctuluï Iancu Manu de către rege, şi ale vînzărilor făcute în urmă din imensul loc care înconjura acea casă ; — dacă aşi putea vedea dosarul preţuluï expropriăreï făcut în mîna regeluï de către primărie pentru lărgirea strade Vămeï ; — atuncï, dar numaï atuncï am convingerea că a-şi putea dovedi că *fundaţiunea Carol, din strada Clemenţeï, nu a fost o donaţiune, ci maï mult* **o afacere bănească**.

Va veni o zi în care voiŭ face şi această interesantă socoteală.

Alex. V. Beldimanŭ.

SATIRA ZILEI

După manevre

Toate partidele politice, chiar şi partidul beizadeleï din Iaşi, se întreabă dacă D-nul Lascăr are saŭ nu are dizolvarea.

Părerile sînt împărţite.

Uniï pretind că regele ar fi răspuns primuluï ministru că o să'ï dea răspunsul după manevre ; adică după manevre are să fie.... războiul

Alţiï afirmă că Conul Lascăr n'o să aibă dizolvarea şi că liberaliï aşteaptă ca dizolvarea să le revie lor ca un fel de „pică pară mălăiaţă în gura luï Mitiţă Sturza".

Alţiï, şi maï cu perspicacitate aŭ dat răspunsul cel maï adînc,— şi adică : „Dacă regele o da dizolvarea D-luï Catargiu aceasta însemnează că vremea liberalilor încă n'a venit, iar dacă va refuza dizolvarea actualuluï prim ministru, sînt 99 la sută probabilităţĭ cum că suveranul nu voeşte ca Conul Lascăr să facă alegerile".

Singur Cuconul Petrache Carp priveşte cu indiferenţă la zvîrcolirile tuturora căcĭ dînsul ştie una şi bună : Orĭ o face Catargiu alegerile, orĭ le-o face Mitiţă Sturza, dînsul tot cu guvernul o să meargă

Vax.

SITUATIA PESTE MUNTI

Insemnătatea politică a graţieriï întemniţaţilor.—Graţiare, nu amnistie — Bánffy şi Lahovari.

Care va fi însemnătatea politică *a faptuluï liberăriï intemnitaţilor din Vaţ şi Seghedin?—aceasta e întrebarea ce se impune acum după ce s'a trecut peste primele impresiï pe carĭ acest fapt le-a produs atît în opinia publică romînească, cît şi în cea ungurească.*

Va insemna el în sfîrşit inaugurarea unor tratative pentru a se ajunge la o înţelegere între naţionalităţile din statul poliglot unguresc?

Judecînd după cele ce spune acum presa ungurească se pare că a crede acest lucru ar fi o iluzie. Şi afară de aceste comentariï ale preseï ungureştĭ, maï sînt şi alte consideraţiï carĭ par a veni să întărească părerea că însemnătatea actuluï de graţiare a condamnaţilor politicĭ romînĭ se va reduce la foarte puţin, întru cît e vorba de situaţia viitoare a naţionalităţilor nemaghiare din Ungaria.

Graţiare nu amnestie

Maï întîiŭ este lucru evident că dacă guvernul unguresc ar fi avut intenţia serioasă de a intra în sfîrşit pe calea buneï înţelegerĭ, aceea ce ar fi trebuit să facă şi ceea ce ar fi făcut maï întîiŭ, ar fi fost un act de amnistie generală, *iar nu de simplă graţiare a celor intemnitaţĭ în urma procesuluï Memoranduluï.*

Aceasta însă nu s'a făcut. Persecuţia politică continuă împotriva celor expatriaţĭ, în temniţa din Seghedin tot maï stă închis primul redactor al Dreptăţiï *din Timişoara, şi ce e maï mult, noï procese de presă sînt în curs atît împotriva* Tribuneï *cît şi împotriva* Dreptăţiï.

Ast-fel stînd lucrurile, nicĭ vorbă nu poate fi încă de o încercare serioasă de înţelegere între romînĭ şi guvernul unguresc, şi în adevăr nu se arată nicĭ un semn că acesta din urmă ar fi dispus să facă vr'un pas în această direcţie.

Bánffy şi Lahovari

Atuncĭ, ce-a urmărit guvernul unguresc cu graţiarea intemniţaţilor?

Ziarele amice guvernuluï unguresc daŭ a se înţelege că aceasta n'a fost din partea cabinetuluï Bánffy de cît un act de înţeleaptă tactică: în schimbul graţierii pure şi simple şi a nicĭ uneï alte făgăduelĭ măcar de concesie, *el ar fi isbutit ast-fel să producă o* liniştire *a spiritelor şi deci o lincezire a mişcăriï naţionalităţilor.*

După unele ziare opoziţionale ungureştĭ graţiarea n'ar fi de cît rezultatul uneï învoelĭ între guvernul romîn şi cel unguresc; — şi aceasta s'ar înţele de sigur aşa că guvernul romîn, în schimbul graţierii care luï i-ar face o oare-care popularitate în ţară, ştiindu-se că s'a făcut după intervenţia luï, ar fi făgăduit celuï unguresc încetarea agitaţiilor naţionaliste, şi învoiala s'ar fi făcut ast-fel sub auspiciile celor din Viena, care la rîndul lor aŭ primit asigurarea că ast-fel maï uşor se va putea menţine faţă de opinia publică romînească apropierea Romîniei de alianţa puterilor centrale.

Amîndouă aceste versiunĭ pot să fie adevărate, şi în acest caz singurul lucru cîştigat ar fi poate precedentul că guvernul romînesc are îndrituirea de a interveni în favorul romînilor de peste munţi.

Vest.

LIPSA DE VAGOANE

De pretutindenĭ ne vin plîngerĭ că e lipsă de vagoane. Acest lucru se repeta în fie-care an şi el face ca agricultoriï şi industriaşiï noştri să sufere perderĭ marĭ. După ce nicăirĭ ca la noï, nu'ĭ transportul pe calea ferată, maï scump, apoï tocmaï cînd este sezonul, vagoanele lipsesc, productele putrezesc pe cheiurile gărilor şi în tot-d'auna aceste întîrzierĭ daŭ loc la daune şi la procese numeroase.

Lipsa de vogoane e o boală vechie, şi nimenĭ nu se gîndeşte să'ĭ găsească leacul. Cu toate acestea, ea este o adevărată plagă a agriculturei în special, care nu poate să propăşiască şi să bată agricultura străină şi în special acea americană şi indiană, decît cîştigînd printr'un transport ieftin, mijlocul de a face să ajungă produsele sale maï ieftine pe pieţele străine. Transportul mărfurilor e însă aşa de scump că transportul unuï vagon costă de la Bucureştĭ pînă la Predeal de exemplu, tot atît cît costă *de la Predeal la Buda-Pesta!*

Şi cînd transportul este aşa de scump apoï nicĭ măcar nu sînt vagoane, aşa că pierde şi Statul şi particulariï.

Guvernul — dacă nu ar avea de sigur altceva de făcut — ar trebui să se gîndească serios la aceste vecinice şi drepte doleanţe, care nu pot fi înlăturate şi satisfăcute decît făcînd ca stocul de vagoane al căilor ferate să fie mult maï considerabil decît acuma.

La noï însă totul se face pe jumătate şi această semi-măsură nu mulţumeşte pe nimenĭ—şi dă pretexte la favorurĭ şi gheşefturĭ.

Ne fiind vorbă aci nicĭ de Ressu, nicĭ de Robescu, şi nicĭ de cearta dintre D-nul Filipescu şi Marghiloman, această cestiune nu va pasiona presa şi afacerea va rămînea încă mulţĭ anĭ baltă.

C. M.

Incetarea Şomagiuluï

Regele a venit, şomagiul politic va înceta ! Aşa se poate resuma articolul ziaruluï *L'Indépendance Roumaine* de Joï seara. Fără să se gîndească ziarul francez a spus un mare adevăr, pe care noï îl spunem într'una de zecĭ de anĭ de zile: In ţara romînească fiind de fapt *monarhia absolută*, totul se învîrteşte în jurul voinţeï regale. Regele face şi desface, el este arbitrul dintre partide. In ţările constituţionale acest arbitru este parlamentul. La noï corpurile legiuitoare sînt pentru ochiï lumeï, alese de administaţie şi sforile sînt trase în culise de singur regele. Cînd *El* voeşte totul se face : ţara devine liberală din conservatoare şi viceversa. E de ajuns ca el să voiască pentru ca opinia *ţăreï* să se schimbe. El numeşte miniştriï, el dizolvă cînd vrea Camerile. Cu asemenea puterĭ şi avînd a face cu ticăloşia oamenilor noştriï politicĭ, e firesc lucru ca regele să aibă toate avantagiile absolutizmuluï şi nicĭ unul din neajunsurile luï. Şi cînd ast-fel staŭ lucrurile, ce voiţĭ să devie viaţa politică în Romînia, cînd regele pleacă la Ragatz şi cînd partidele noaste politice ştiŭ că nu maï aŭ înaintea cuï juca, că nu maï aŭ cuï adresa ferbinţĭ rugăciunĭ ca să-ĭ menţină saŭ să-ĭ aducă la putere, după ipostasul în care sînt?

Regele însă a venit. De acum sezonul mort politic a încetat şi partidele politice se pun în campanie. Liberaliï vor începe asaltul voinţeï regeluï. Uniï şi-aŭ ales rolul de a linguşi pe suveran, alţiï de-al ameninţa. Care sistem va reuşi puţin îï importă. Totul este de a reuşi, şi atuncĭ regele devine iarăşĭ «marele căpitan,» «eroul Pevneï,» «Carol înţeleptul,» pe cînd în opoziţiune era acela care lasă «Naţiunea» în mîna «Reacţiuneï.»

La rîndul lor conservatoriï vor face sluj frumos, ca să nu piardă graţiile palatuluï, vor pune cenuşă peste murdăriile lor şi vor face şi eï ce vor putea ca să nu piarză *increderea* stăpînuluï.

Şi pe cînd stăpîniï se lupta de la putere, poporul adevărat, *regele adevărat*, singurul arbitru şi suveran, plăteşte birul, face oştirea şi suferă foamea şi jupoierea acelora care i s'a cocoţat pe spate. Pentru el *şomagiul* politic nu va înceta de cît atuncĭ cînd va fi deşteptat la viaţa politică prin *votul universal*.

Const Mille

A se vedea la ultimele informaţii ştirile privitoare la regele şi disolvarea.

Cerem lămurirĭ

Un cititor ne comunică că la intrarea în ţară acum cîte-va zile, prin Predeal, a fost surprins de următorul fapt : paşapoartele aŭ fost vizate nu de autoritatea romînească, *ci de cea ungurească.* **Intrebarea e aceasta : Oare Romînia, a desfiinţat obiceiul odios şi barbar al paşapoartelor şi viza** *ungurilor* **este numaï pentru** *eşirea* **din Ungaria, orĭ noï am dat în mîna funcţionarilor ungurĭ, sarcina de-a revizui paşapoartele şi atuncĭ aceasta ar fi o ruşine. Unguriï fireşte aŭ dreptul ca la intrarea în Austro-Ungaria să ne vadă paşapoartele şi noï avem dreptul de-a face acelaş lucru la intrarea în Romînia. Se înţelege că idealul va fi desfiinţarea acesteï formalităţĭ, care nu a rămas decît în ţările orientale. Pe cît timp însă formalitatea există, este un adevărat scandal ca funcţionariĭ Statuluï vecin, să fie aceia care** *să ne permită* **intrarea în ţara noastră.**

Persoana care ne-a comunicat faptul ne-a citat persoane care eraŭ în acelaş tren şi care pot mărturisi deplinul adevăr : Aşa ni s'a citat D-niĭ Buiclin şi Cuculi membri la Curtea de Casaţie, D-nul Ciocârdia avocat al Statuluï, D-nul Uhrinoschi înalt funcţionar de la ministerul domeniilor, D-nul Othon Saţu şi alţiï.

Faptul fiind adevărat şi ziua de care vorbim fiind acea de 3 Septembre, se pot controla perfect zisele noastre.

Cerem dar ca ministerul de externe să se explice asupra acestuï punct, căcĭ noï nu putem crede că apropierea cu Austro-Ungaria, poate să meargă pînă acolo, ca să ne punem sub epitropia vameşilor ungurĭ.

Insistăm decĭ asupra lămuririlor.

Sfinx.

CONFLICTE DE GRANITA

Comisiunea mixtă însărcinată să cerceteze cazul arestăreï unuï pichet de soldaţĭ romînĭ de către finanţiï austriacĭ, a constatat, după cît aflăm, că finanţiï eraŭ în toate drepturile lor.

Din informaţiunile ce am primit reiese că soldaţiï noştri neavînd instrucţiï destul de precise, aŭ trecut pe teritoriul austro-ungar unde aŭ fost surprinşĭ de finanţĭ şi arestaţĭ cu grămada.

Cauzele sînt toate acelea semnalate de noï într'un articol anterior. Paza granitilor fiind încredinţată soldaţior dorobanţĭ cu schimbul, luaţĭ în tot-d'a-una de la coarnele pluguluï şi în majoritatea cazurilor recruţĭ fără experienţă, neapărat că agenţiï deprinşĭ şi experimentaţĭ aï austro-ungarilor predomină în tot-d'a-una.

Finanţiï impun în tot-d'a-una soldaţilor noştri de pe graniţă pe carĭ îï tratează ca sub-alternĭ şi ca fiinţe inferioare. De aceea se cere ca paza fruntariilor să nu maï fie lăsată pe seama dorobanţilor ci să fie încredinţată unuï corp special permanent, depinzînd de ministerul financelor.

Graniţa romînă este cea maï prost păzită din toate graniţele căcĭ nicăerĭ soldaţiï tinerĭ şi ne specialĭ nu sînt însărcinaţĭ să lupte cu contrabandiştiï şi să-ĭ urmărească.

Ştiam că ministerul financelor însărcinase o comisiune cu misiunea de a lucra un proiect de lege pentru formarea unuï corp de finanţĭ. D. Dulugea, director în minister a lucrat chiar maï multă vreme la acest proiect, dar, la urma urmelor, nu s'a ales nimic din toată munca.

Acuma facă bine D-nul ministru să dea maï multă atenţiune cestiuneï căcĭ ne facem de rîs faţă de vecinĭ. Soldaţiï nostri vor fi vecinic supuşĭ la ruşinĭ şi umilirĭ, unguriï îï vor aresta şi în viitor ca şi pînă acuma şi nu vom avea nicĭ măcar satisfacţia să constatăm că dreptatea a fost de partea noastră.

Spunem şi astă-zĭ aceea-ce am spus alaltă-erĭ : Soldaţiï romînĭ de pe graniţă pe lîngă că aŭ aerul unor cerşetorĭ apoï nicĭ nu sînt apţĭ să facă toate serviciile ce li s'aŭ încredinţat.

Dragoş

Societăţile noastre de asigurare

In modernul nostru stat, burghezo-liberal, unde concurenţa e proclamată zeiţa supremă a vieţeï economice, se interzice, de Camera de Comerciŭ uneï societăţĭ străine de asigurare, stabilirea uneï reprezentanţe în Romînia, sub cuvînt că societăţile de asigurare existente în ţară ajung deja poporuluï nostru.

Aceasta este o lovitură patentă adusă concurenţeï si dacă ea priveşte maï ales pe ceï ce se închină acesteia nu maï puţin ne atinge dureros, şi pe noï publicul. Căcĭ orĭ cît de detestabile sînt roadele concurenţeï, un singur — relativ nu-ĭ vorbă — avantagiŭ avem de la ea : acela de a nu ne băga în cheltuelĭ, reducînd cît maï mult preţul lucrurilor. In chestia de care vorbim, azĭ cînd nesiguranţa zileï de mîne crescînd pe zi ce trece, societăţile de asigurare sînt menite de a lua o dezvoltare ca cele din Apus — căcĭ sînt mulţĭ încă aceia carĭ cred în paliative în contra mizerieï crescînde — este o crimă din partea acelora carĭ nu permit ca şi pe tărîmul asigurărilor să se dezvolte—prin mulţirea societăţilor respective—o concurenţă bine făcătoare prin aceea că vor scădea premiurile percepte de la asiguranţĭ. Dar, ca pentru orĭ-ce crimă, există şi aci un mobil. Mobilul acesta este neţărmurita dorinţă a acţionarilor societăţilor noastre de asigurare de a avea cît maï marĭ dividende şi cum ceï maï de seamă acţionarĭ sînt şi ceï maï de seamă oamenĭ politicĭ şi comercianţĭ, se înţelege că nu le-a fost greŭ de a obţine de la Camera de Comerciŭ din Capitală interzicerea stabilireï uneï reprezentanţe în Romînia de către o nouă societate de asigurare străină.

Pentru a vedea intensitatea acesteï — repetăm cuvîntul — crime, vom da în vileag, fără tendinţă de specialism, şi întru necesara cunoştinţă a tuturora, toate manipuluţiunile necinstite, carĭ constitue ruajul intern al societăţilor noastre de asigurare, şi carĭ pentru grosul publiculuï apar socotelĭ de spiţer saŭ, pe o romînească maï verde chiţibuşurĭ. Din cele expuse se va vedea cîtă dreptate aŭ avut acţionariï de a se opune uneï concurenţe străine şi, pe de altă parte, cîtă dreptate avem noï în campania în senzul contrariu.

Şi concluzia la care veţĭ ajunge, va fi că societăţile vizate de noï sunt în adevăr societăţĭ de asigurare, dar întru cît e vorba de asigurarea acţionarilor, pe cînd pentru public, pentru asiguranţĭ nu-s de cît societăţĭ de exploatare.

Scopul asigurărilor

Să definim întîiŭ lucrurile.

Societăţile de asigurare aŭ de scop că în schimbul unor premiï periodice, încasate de la o persoană, să se asigure aceleï persoane averea sa mobiliară în cazul vre-unor dezastre saŭ să se asigure asupra vieţeï şi buneï stărĭ fizice. Ele sînt constituite saŭ din un consorţiŭ de capitalişti carĭ varsă anumite sume, carĭ alcătuesc fondul social—consorţiŭ alcătuit în vederea unor beneficiï, saŭ fondul social e compus din chiar depunerile asiguranţilor şi atuncĭ societăţile de asigurare se numesc mutuale.

Intru cît priveşte scopul asigurăreï averilor imobiliare e puţin de zis. E o prevedere inteligentă ca, în schimbul unor micĭ premiï, să-ţĭ puï la adăpost averea în contra nenorocirilor de tot felul, şi de dorit ar fi numaï ca *în adevăr* să-ţĭ ştiï averea la adăpost, adică, nenorocirea o dată avînd loc, să te alegĭ cu despăgubirea avereï distruse. Din nenorocire la noï în ţară n'am ajuns, în această privinţă încă pînă aci. Fără a acuza pe cine-va, fără a cita vre-un nume de societate, vom spune — şi nu e secret pentru nimenĭ—că în cazul unor nenorocirĭ de acest fel (incendiŭ, grindină) maï nicĭ o dată nu te alegĭ nicĭ cu suma contractată prin asigurare, nicĭ chiar, une-orĭ, cu jumătatea valoareï imobiluluï ci, pentru a nu fi «pîrlit» după ce ţi-a «ars» casa, trebue foarte adesea să «ungĭ» pe lichidator saŭ să te bucurĭ de buna voinţă a acelor din fruntea societăţeï.

Dar, la urma urmelor, acest gen de asigurărĭ e o necesitate, premiile nu sînt marĭ şi dezastrele prea rare pentru ca să încapă maï grave încriminărĭ în contra lor.

Asigurările asupra vieţeï

Ceea ce constitue «afacerea grasă» a societăţilor de asigurare, izvorîtă din mişeleasca exploatare a publiculuï, este resortul asigurărilor asupra vieţeï.

Omul sărac şi îngrijat de ziua de mîine, doritor de a'şi asigura viitorul, bătrîneţea, caută, de e prudent de a pune la o parte, cînd poate, o sumă oare-care de banĭ pentru timpurile de restrişte —banĭ

albi pentru zile negre. Cum însă, în fața înțeleptei tendinți ca acești banĭ pușĭ la o parte, să fructifice, societățile de asigurare daŭ cele maĭ ispititoare făgăduelĭ, omul nostru nu ezită a'șĭ încredința banii acestor societățĭ. Dobînda maĭ mare de cît la Casa de depunerĭ și consemnațiunĭ, pentru asigurările «de viață» propriŭ zise; putința de a lăsa urmașilor moștenire, mare, chiar în caz de moarte prematură, în combinațiile de asigurare numite, «cazurĭ de moarte», sînt principalele motive carĭ atrag pe om la societățile de asigurare.

Voim să dovedim însă—și aci intrăm în scopul articolelor noastre—că făgăduelile date sînt din cele maĭ înșelătoare și desbrăcate de aparatul misticelor manopere, asigurările apar simple machinațiunĭ de exploatare; că publiculuĭ îĭ convine mult maĭ mult de a vărsa economiile sale la casa de depunerĭ, unde nu riscă toate pericolele de carĭ aducem vorbă.

Cazurile de viață

O persoană are un copil căruia vrea să-ĭ asigure la o vîrstă dată un capital saŭ chiar vrea să-șĭ asigure sie-șĭ acest capital. Pentru acest caz societățile noastre de asigurare n'au maĭ puțin de cît treĭ soiurĭ—*principale*—din combinația asigurărilor de viață.

a) așa numitele asociațiunĭ mutuale asupra vieței, carĭ aduc o fructificare de 5 la sută din ziua depunereĭ sumelor vărsate plus o repartizare din sumele moștenite de la asigurațiĭ morțĭ, al căror termen de asigurare expiră în acelaș an.

b) o aceiașĭ categorie de «asociațiune mutuală asupra vieței» unde pe lîngă niște fructificărĭ echivalente cu cele menționate la *a* se maĭ dă un beneficiŭ de 85 la sută din beneficiurile societățeĭ realizate în această categorie de asigurărĭ.

c) In schimbul unor vărsăminte date se dă după un număr convenit de anĭ un anume capitul determinat «capital fix» numit.

Acum să studiem categoriile acestea.

Ne vom servi în acest studiŭ—pentru maĭ multă scurtime—de condițiunile și tarifele uneĭ singure societățĭ: a «Naționalei.» E știut că între societățile «Dacia-Romînia,» «Naționala» și «Patria» există o solidaritate. Premiile între dînsele variază foarte puțin. Cele maĭ marĭ le percepe «Dacia-Romînia,» cele maĭ micĭ «Patria» și, luînd de normă premiile mijlociĭ ale «Naționaleĭ,» corespundem aproximativ adevăruluĭ și întru cît privește cele-l'alte două societățĭ romîne de asigurare.

Scotocilă

CRONICA JUDICIARA

Dezagramente de portărel

In luna luĭ Ianúar trecut, portărelul Costandache, dimpreună cu ajutorul săŭ și secretarul avocatuluĭ Boroșnaĭ, sĕ duseseră în comuna Brezoaiea-Cămărașĭ, ca să aplice un sechestru pe averea arendașuluĭ Nae Popescu. Portărelul luase drept precauțiune zece milițienĭ sub comanda primaruluĭ local.

Cînd s'a dus la domiciliul arendașuluĭ, acesta a dat ordin servitorilor să spună că nu-ĭ acasă, așa că oameniĭ justițieĭ aŭ și început să sigileze niște magaziĭ cu producte și să facă procesul-verbal de sechestru.

De-abia începuse să sfîrîie ceara, tare topită la luminare, cînd de-odată Popescu apare din casă înarmat de un drug de fier, zic uniĭ, alțĭ cu o frigare pretind—și începe să croiască în ceĭ prezențĭ. Milițieniĭ aŭ șters-o frumos, primarul idem, portărelul tot așa, în cît Popescu a rămas victorios pe cîmpul de luptă.

S'a mulțumit să ia la treĭ-păzește pe ajutorul de portăreĭ și pe secretarul D-luĭ Boroșnaĭ. Fuga însă fiind, în multe cazurĭ, cel maĭ bun mijloc de scăpare, ceĭ douĭ beligeranțĭ aŭ luat-o la goană și de-abia în primărie aŭ scăpat de furia prigonitoruluĭ lor. La primărie, forțele de care dispunea primaruluĭ, părîndu-i-sĕ slabe și nesigure în fața frigăreĭ luĭ Popescu, autoritatea s'a mulțumit să redacteze un proces-verbal de ultragiŭ, rănire și s'a retras.

Pentru acest fapt Nae Popescu s'a văzut dat în judecată și în ziua de 5 Septembre tribunalul Ilfov secția II, în lipsa inculpatuluĭ, i-a dat șapte lunĭ de închisoare și treĭ-sute de leĭ despăgubirĭ.

Din nefericire și de astă-dată autoritatea a rămas păcălită. Popescu pentru a nu să supune nicĭ aceasteĭ sentințe, a găsit de cuviință, ca să moară tocmaĭ cînd se pronunța sentința, așa că cele șapte lunĭ de închisoare, vor rămînea a fi făcute pe cea l'altă lume, afară dacă D-l Hajdeŭ, nu-l va decide pe inculpat, să vină din noŭ pe lumea aceasta și să-șĭ facă pedeapsa, încarnat maĭ știŭ în ce fel de dihanie.

Chițibuș.

INTIMPLARI

Incercare de sinucidere. — Femeia Ecaterina Silve din strada Arteĭ No. 6, de și în vîrstă numaĭ de 30 de anĭ, trăia într'o continuă ceartă cu conchiriașiĭ din curte, carĭ se vede că-șĭ dădeaŭ toată silința să-ĭ facă viața amară. Biata femeie, exasperată de relele tratamente și farsele la carĭ era zilnic expusă din partea hainilor eĭ vecinĭ, a încercat chipurile să se sinucidă erĭ dimineață, trăgîndu-șĭ un glonț de revolver „în partea stîngă sub sold" zice raportul poliției.

Cum glonțul n'a atins în partea stîngă sub sold nicĭ unul din organele zise nobile, Ecaterina Silve e în afară de orĭ ce primejdie; glonțul a fost estras aproape imediat.

* *

Moarte subită. — Erĭ dimineață pe la 5 mac-tarul Gheorghe Drăghicĭ din hala Ghica, compartimentul cu No. 22, a căzut fără veste din picioare în acel compartiment și a încetat imediat din viață. Se crede că a fost lovit de un atac de apoplexie

Cadavrul a fost transportat la locuința nenorocituluĭ, strada Cuza-Vodă No. 79.

Ciocnire de trenurĭ

ȘEMNITZ, 8 Septembre. — O ciocnire s'a produs între Freiberg și Oederau între un tren militar și un tren de mărfurĭ; 8 soldațĭ aŭ fost omorîțĭ și 45 rănițĭ.

DRESDA, 8 Septembre. — Cu ocazia ciocnireĭ de trenurĭ de lîngă Freiberg 13 soldațĭ aŭ fost omorîțĭ, 30 aŭ fost rănițĭ în mod grav și 30 aŭ fost rănițĭ ușor.

Știrĭ Mărunte

* Femeia Marița Floarea Tudor din calea Rahoveĭ 263, a născut în noaptea de 3 Septembre doĭ bǎețĭ acasă și treĭ în spitalul Maternitatea. In total cincĭ ființĭ, toțĭ în viață și mama e sănătoasă.

* Nĭ se scrie din comuna Frumușanĭ-Custurenĭ, plasa Negoeștĭ, județul Ilfov, că preotul din acea comună anume Iordache Voicu, a jefuit pe douĭ nenorocițĭ romîn de peste munțĭ rămașĭ săracĭ în urma distrugereĭ holdelor lor din pricina pietreĭ și carĭ venise în țară ca să strîngă ajutoare pentru eĭ și familiele lor. Lacomul preot le-a luat sărmanilor nu numaĭ baniĭ ce adunase de la caritatea publică, dar și actele prin carĭ li se dedea voie să adune ajutoare.

Autoritățile n'aŭ ac pentru cojocul preotuluĭ din Frumușanĭ-Custurenĭ?

20 Septembre

Aniversarea luăriĭ Romeĭ.—Grațierĭ. Monumentul luĭ Garibaldi. — Papa. — La Triest.

ROMA, 8 (20) Septembre. — Regele a grațiat cu ocazia serbăriĭ de azĭ pe toțĭ condamnațiĭ tribunalelor militare din Sicilia și din Massa-Carara condamnațĭ la maĭ puțin de zece anĭ și a micșorat cu o a doua treime pedeapsa acelora carĭ aŭ fost condamnațĭ la peste 10 anĭ. O primă reducere a uneĭ treimĭ a pedepseĭ li se acordase la 14 Martie.

ROMA, 8 Septembre.—D. Crispi a rostit un discurs la inaugurarea monumentuluĭ luĭ Garibaldi. A zis că aniversarea luĭ 20 Septembre 1870 nu poate fi maĭ bine serbată de cît prin inaugurarea unuĭ monument luĭ Garibaldi, amicul credincios și devotat al luĭ Victor Emanuel.

Vorbind de libertatea bisericeĭ a zis că sufletele aparțin Papiĭ care le guvernează ast-fel în cît toate puterile pămîntuluĭ pot să-l invidieze. Suveraniĭ protestanțĭ, suveraniĭ chiar carĭ nu cred în Christ se închină înaintea Papiĭ și primesc sentința sa.

Inamiciĭ unitățiĭ italiene ar voi să interpreteze serbarea de azĭ ca o ofensă către Papa, dar toțĭ știŭ că creștinismul n'are nevoe de tunurĭ pentru a exista. In nicĭ un Stat biserica catolică nu s'a bucurat de atîta libertate ca în Italia. Autonomia spiritelor, păzită și garantată de noĭ, trebue să fie o fortăreață unde Papa să nu poată fi năvălit; Papa se bucură de o libertate fără marginĭ; el nu este supusul de cît al luĭ Dumnezeŭ; ca prinț civil el ar fi egalul celor-l'alțĭ.

După discursul D-luĭ Crispi s'a desvăluit monumentul.

Numeroșĭ garibaldienĭ cu coroane și drapele s'aŭ urcat pe monument, în mijlocul uneĭ emoțiunĭ de nedescris.

Ceremonia a fost favorisată de un timp splendid.

Acelaș entusiasm s'a manifestat cu ocazia acesteĭ serbărĭ în toate provinciile.

In aceașĭ zi s'a inaugurat coloana comemorativă ridicată la Porta-Pia în fața întărireĭ pe unde aŭ intrat trupele în Roma în 1870.

Entusiasmul a fost foarte mare.

Un mare prînz oficial s'a dat la Quirinal. Seara a fost iluminațiĭ splendide în grădinile Quirinaluluĭ și în cartierele din Porta Pia. Ambasada englezească a fost de asemenea iluminată și a înălțat pavilionul. Animația a fost foarte mare.

Societatea preseĭ a dat o recepțiune strălucită la Grand Hotel.

Vaticanul avea aspectul săŭ obișnuit; liniștea a fost desăvîrșită.

Papa s'a dus seara la S-tu Petru, și s'a rugat, cu porțile închise, pe mormintele apostolilor.

TRIEST, 8 Septembre.— Cu ocazia aniversăriĭ de la 20 Septembre corăbiile italiene carĭ se aflaŭ în port aŭ fost împodobite; înainte de amiazĭ a fost recepțiune la consulatul general al Italieĭ.

Un grup de supușĭ italienĭ a strigat în fața consulatuluĭ Italieĭ: *Trăiască Roma! Trăiască Italia!* Poliția a invitat pe manifestanțĭ să facă demonstrațiunile lor la consulat; eĭ aŭ intrat înăuntru și aŭ repetat strigătele lor.

INFORMATIUNI

Din ediția a III-a de Sîmbătă

Conferința radicalilor

Erĭ după amiazĭ s'aŭ întrunit în saloanele clubuluĭ radical membriĭ din Capitală aĭ partiduluĭ radical.

Eraŭ de față peste 50 de persoane, printre carĭ D-niĭ G. Panu, B. P. Hăjdăŭ, Vlădescu, inspector al învățămîntuluĭ secundar, C. C. Bacalbașa, Dr. Tomescu, profesor, C. Dragu, C. P. Conduratu, Em. Frunzescu, Bărcănescu, profesor, advocatul Belcic, Th. D. Speranția etc.

D. G. Panu a luat cel întîiŭ cuvîntul salutînd pe D. B. P. Hajdăŭ în clubul radical și arătînd din noŭ că partidul radical nu se depărtează de la programul săŭ.

D. B. P. Hajdaŭ a răspuns D-luĭ Panu declarîndu-se partizan călduros al votuluĭ universal și al întreguluĭ program al partiduluĭ radical. D-sa a adaogat că văzînd agitațiile muscăleștĭ în Dobrogea și Bulgaria, va lua parte activă în politica militantă.

* * *

D. G. Panu în discursul săŭ a accentuat, că nu se poate lua de o camdată nicĭ o hotărîre în privința tacticeĭ partiduluĭ, de oare-ce situația politică generală nu este încă de loc limpezită; dar după două săptămînĭ se va putea desemna și viitoarea atitudine a partiduluĭ radical.

* * *

Pe urmă s'aŭ admis maĭ mulțĭ nouĭ membri în partid, printre carĭ D-nul I. L. Caragiali și alțiĭ.

Maĭ mulțĭ părințĭ nĭ se plîng că fiiĭ lor de și aŭ mediĭ foarte bune, nu sînt primițĭ la liceul Mateĭ-Basarab, sub cuvînt că *nu maĭ sînt locurĭ.*

D. ministru de instrucție ar trebui să știe că se pot face clase divizionare, așa că eleviĭ să nu fie îndepărtațĭ și lăsațĭ pe drumurĭ.

D-niĭ L. Catargiu, C. Olănescu și M. Ghermani s'aŭ întors aseară la orele zece în Capitală.

Azĭ după amiazĭ s'aŭ întîlnit pe teren în T.-Măgurele D-niĭ colonel Dănescu din cavalerie și inginerul Voinarowsky.

Rezultatul dueluluĭ nu se cunoaște încă.

Romîniĭ liberațĭ.

După o depeșă pe care o primește din Budapesta Neue Freie Presse, *o parte a romînilor liberațĭ din închisoare aŭ ținut acolo Miercurĭ o conferință; despre cele petrecute la această conferință corespondentul ziaruluĭ vienez află următoarele:*

Maĭ întîiŭ s'a hotărît ca să nu se facă vizite de mulțămire nicĭ primuluĭ ministru nicĭ ministruluĭ de justiție, de oare-ce condamnarea și întemnițarea aŭ fost ilegale și nu pot fi considerate nicĭ azĭ de cît tot așa.

Foștiĭ întemnițațĭ vor trimite însă o depeșă împărătuluĭ Frantz Iosef și-ĭ vor cere o audiență cînd va veni la manevre la Cluj.

S'a ridicat întrebarea dacă ar fi cu cale a se trimite o depeșă și regeluĭ Carol; ideea aceasta însă a fost înlăturată.

S'a maĭ hotărît înfîrșit ca să nu se facă nicĭ o manifestare din partea partiduluĭ național

Toate aceste hotărîrĭ vor fi supuse aprobăriĭ tuturor celor liberațĭ, într'o nouă conferință ce se va ține și la care vor fi de față cu toțiĭ.

Criza financiară a Eforieĭ

In urma crizeĭ agricole din anul trecut, criză care se menține și azĭ, Eforia spitalelor civile și-a încheiat gestiunea bugetară cu un deficit de aproape două milioane de leĭ. Acest deficit colosal a avut drept consecință, că noul buget al Eforieĭ, care a intrat în vigoare la una Aprilie, a redus la minimul posibil o sumă de cheltuelĭ ce se impuneaŭ, suspendîndu-se construirile de pavilioane, construirea spitaluluĭ de alienațĭ, înzestrarea și repararea spitalelor actuale, carĭ toate se proectaseră încă în anul trecut.

Afară de aceste s'aŭ redus lefurile unor funcționarĭ, s'aŭ desființat maĭ multe funcțiunĭ și s'aŭ lăsat vacante alte două funcțiunĭ înalte.

Toate aceste s'aŭ făcut pentru acoperirea deficituluĭ bugetar trecut și pentru a preîntîmpina o scădere a veniturilor în acest an.

* * *

Pe cînd însă pe de o parte făcea aceste economiĭ, Eforia a căzut în alte cheltuelĭ zadarnice, într'o adevărată risipă scandaloasă de banĭ, grație nenorocituluĭ director, Mateiŭ Drăghiceanu.

Acest om abia de treĭ lunĭ numit director al Eforieĭ, a izbutit să indispună toată lumea, să dezorganizeze toate serviciile acesteĭ instituțiunĭ și să facă niște cheltuelĭ inutile, fără să consulte pe nimenĭ. Suferind de mania persecuțiuneĭ, bietul om are o frică nespusă de toțĭ funcționariĭ vechĭ și încercațĭ aĭ Eforieĭ.

* * *

Să luăm pe rînd cîte-va fapte scandaloase, pe carĭ le-a săvîrșit:

I) In bugetul Eforieĭ la capitolul veniturilor s'a prevăzut o sumă de 80 miĭ de leĭ din exploatarea pădurilor.

Dar în cursul campanieĭ de vară maniacul director, cu toate solicitările serviciuluĭ technic al Eforieĭ, n'a ordonat să se facă lucrările indispensabile de punere în exploatare a pădurilor, din care cauză la licitația ținută pentru arendarea pădurilor nu s'a prezintat absolut nicĭ un amator. Ast-fel suma prevăzută în buget este pierdută.

II). Din fondul destinat pentru lucrărĭ, a cheltuit 20 de miĭ de leĭ trimițînd pe cîțĭ-va băețĭ protegiațĭ aĭ săĭ în inspecția averilor arendașilor sechestrațĭ.

III). Mariĭ arendașĭ aĭ Eforieĭ din județele Brăila și Ialomița s'aŭ pus în grevă, hotărînd că nu vor maĭ lua nicĭ o moșie în arendă cîtă vreme Drăghiceanu va fi directorul Eforieĭ, căcĭ acest om îĭ bruschează și îĭ șicanează cu or ce ocazie.

IV). A început să deposedeze pe toțĭ arendașiĭ Eforieĭ, ast-fel că va fi nevoit să administreze moșiile în regie. Această experiență s'a maĭ făcut o-dată dînd cele maĭ triste rezultate financiare Eforieĭ. Acum, însă, exploatarea în regie va fi o adevărată nenorocire, căcĭ Eforia n'are capitalul necesar pentru a înzestra moșiile cu toate mașinele și uneltele agricole indispensabile și nicĭ să înceapă lucrările de exploatare.

* * *

După socotelile aproximative făcute, Eforia în primele șase lunĭ ale anuluĭ bugetar curent, adică de la 1 Aprilie pînă la 30 Septembre, va avea un deficit de peste o jumătate de milion de leĭ, cu toate marile reducerĭ ce s'aŭ proiectat la cheltuelĭ.

Brenning în Bucureștĭ

Azĭ dimineață s'a răspîndit zvonul în Capitală, că faimosul Brenning împreună cu advocatul săŭ, D. Botzan din Galațĭ aŭ sosit în Capitală.

Reporterul nostru a fost imediat la poliție pentru a afla unde a descins Brenning, dar ca de obiceiŭ poliția nu știa nimic. După maĭ multe cercetărĭ am aflat că d-niĭ Botzan și Brenning aŭ sosit erĭ dimineață la orele șase în Capitală și aŭ descins la hotelul Union. *Dar nu era Brenning, eroul panamaleĭ, ci un frate al săŭ.*

Reporterul nostru solicitînd o întrevedere cu D-niĭ Botzan și Brenning, a izbutit să intervieweze pe d. advocat Botzan.

— S'a răspîndit vestea că ațĭ sosit cu Brenning.

— Nu, ci cu frate-săŭ. Cestiunea punereĭ în libertate a luĭ Isidor Brenning se va judeca Marțĭ de către Curtea de Apel.

— Cum credețĭ că se va termina acest proces?!

— Convingerea mea este că Brenning va fi achitat, de oare-ce mituitorul după legile noastre nu poate fi condamnat. Pentru un singur fapt ar putea fi condamnat, anume pentru o depeșe insultătoare pe care a trimis'o caseĭ Georgi la 1889 și pentru care a fost expulzat. Dar acest fapt este deja prescris. Dacă, însă, s'ar dovedi nevinovăția absolută a D-lor Ressu și Robescu atuncĭ el ar putea fi condamnat pentru escrocherie. Căcĭ după legile existente cestiunea nu se poate pune de cît ast-fel: Orĭ Brenning e vinovat pentru escrocherie și atuncĭ vor fi achitațĭ Ressu și Robescu; orĭ aceștĭ din urmă sînt culpabilĭ și atuncĭ Brenning urmează să fie achitat.

— Părerea Dv. intimă care este?

—Părerea mea este că Brenning nu poate fi condamnat. Brenning e un om foarte inteligent și a știut să lucreze ast-fel, ca nicĭ odată să nu poată fi dovedit.

D. D. Aricescu, lucrător tipograf, ne roagă să desmințim zgomotul că D-sa ne-ar fi dat informațiunea publicată în unul din numerile trecute relativ la o altercațiune ce ar fi avut cu cîțĭ-va membri aĭ *Clubuluĭ Muncitorilor.*

Ne credem datorĭ a declara că această informațiune nu o avem de la D. Aricescu.

„Adevĕrul ilustrat" de Duminică are următorul sumar:

CRONICA SAPTAMANALA, de Const. C. Bacalbașa.
DOINA SARACULUI, de Alin.
„TE IUBESC", de Tr. Demetrescu.
RESPLATA, de Const. Z. Buzdugan.
CONTELE LEON TOLSTOI, biografie.
PLAPOMA, după Catulle Mendes de L. Muzicescu.
CANTAREȚUL DE STRADA, versurĭ de Tr. Demetrescu.
DE TOATE.
EPIGRAMA, de Z. Dup.
MOFTURI.
FIZICA AMUZANTA.
BAUTOAREA DE SINGE, roman.

STIRI TELEGRAFICE

PARIS, 8 Septembre. — D. Hanotaux care a prînzit ierĭ cu prințul Labanoff, a părăsit azĭ la amiazĭ Contrexeville pentru a se întoarce la Paris

BERLIN, 8 Septembre. — *Norddeusche Zeitung* anunță plecarea cancelaruluĭ imperialuĭ la Alt-Aussee; se va întoarce la Berlin, îndată după ce se vor fi întors toțĭ ceĭ-l'alțĭ membri aĭ cabinetuluĭ.

VIENA, 8 Septembre. — Impăratul a plecat în timpul seriĭ la Zenta.

GLASCOW, 8 Septembre.— Lucrătoriĭ șantierelor cer o sporire de salariĭ de 10 la sută; patroniĭ aŭ declarat că vor maĭ bine să închidă șantierele de cît să acorde această sporire.

Din această cauză e probabil că o să se producă o grevă de 30.000 de lucrătorĭ.

LONDRA, 8 Septembre. — Reuter află din Bombay că niște revolte militare grave s'aŭ pro-

---

FOIȚA ZIARULUI «ADEVERUL» 51

BĂUTOAREA DE SINGE

PARTEA I-a

XXIII

Cursa

— Aveam două copile frumoase... De aĭ știĭ cît le iubeam! Și pe urmă... ce s'a întîmplat? Totul se întunecă înaintea mea, e un abiz îngrozitor... Nu maĭ văd de cît fantome... una maĭ ales...

Necunoscutul scutură din cap cu un gest furios.

— Mizerabilul! zise cu un accent aproape sălbatic. Așteaptă! am să-țĭ spun cum îĭ zice... Doamne, doamne! să fi uĭtat oare?... A! nu se poate! Iĭ zicea...

Ișĭ strînse fruntea în mîinĭ.

— A da!... Știŭ... Iĭ zicea Mortimer.

— De ce te maĭ gîndeștĭ la lucrurĭ carĭ văd că-țĭ sunt dureroase?... zise Edmeea.

— Ca să-mĭ răzbun!

— E maĭ bine să uĭțĭ... și aĭ fi cu mult maĭ liniștit dacă aĭ ierta pe ceĭ carĭ te-aŭ ofensat...

Necunoscutul ridică ochiĭ spre copila care-ĭ vorbia, ducîndu-șĭ mîinile la pieptu-ĭ sbuciumat.

Două lacrămĭ marĭ îĭ străluciaŭ în ochĭ.

— Aĭ te iubesc! te iubesc! zise cu glasul blînd, — aĭ dreptate!... Ceĭ-l'alțĭ îmĭ spun vorbe.. carĭ mă turbură și deșteaptă în mine sentimentele cele maĭ rele... pe cînd d-ta... d-ta!... Voiŭ să știŭ numele d-tale, ca să-l rostesc cît maĭ des: Spune... cum te chiamă?

— Edmeea!

— Pentru mine aĭ venit?

— Nu, domnule.

— Nu știaĭ c'o să mă întîlneștĭ aci?

— Nu mi s'a spus nimic.

— Așa!

— D-ta staĭ în casa asta?

— De cîte-va zile.

— Unde eraĭ pîn'acum?

— In comuna Levallois.

— Și cine te îngrijea?

— Baudry, maĭ întîiŭ... apoĭ o femeie o! ce femeie rea... nu să poate s'o cunoștĭ.

— Cum îĭ zice?

— Alice... saŭ Fanny... saŭ și *Băutoarea de sînge*.

— Numaĭ aceștia?

— Aproape...

— Maĭ e cine-va?

— Un om pe care nu-l cunosc de cît de puțină vreme, dar care porea a mă iubi.

— Un prieten?

— Da... un prieten adevărat,.. Asta se vede numaĭ de cît, și vreaŭ să-țĭ spun și numele acestuia.

— Cum îĭ zice?

— Ducondray.

Edmeea tresări.

— Ducoudray! îngînă ea; aĭ zis Ducoudray?..

— Da.

— Venia să te vază!

— Une orĭ.

— Dar te cunoștea?... Ce 'țĭ spunea?

Necunoscutul dete din cap și privirea i se posomorî.

— Nu-mĭ maĭ aduc bine aminte ce-mĭ spunea, răspunse cu privirea rătăcită. Vezĭ D-ta, capul mĭ-e foarte slab... și numĭ aduc aminte întotd'a-una... Acu mĭ-a dat Dumnezeŭ maĭ multă vreme limpezimea mințiĭ... dar simt...

— Ce?

— Simt că ideile mi se turbură și se apropie criza.

— Ce criză?

— Tăcere!

Nenorocitul făcu o sforțare ca să rămînă stăpîn pe sine; dar s'ar fi zis că înțelegea cum îĭ scăpa conștiința, și se ridică de odată.

— Adio!... zise ca și coprins de frigurĭ.

— Plecĭ?

— Trebuie.

— Mă lașĭ singură?

Un suspin ridică pieptul nebunuluĭ.

— A! aș vrea să rămîn, zise cu un accent zdrobit. De multă vreme n'am simțit o ast-fel de bucurie, dar te voĭ revedea.

— Cine știe?

— Veĭ maĭ veni aci?

— Eŭ!

— Cu Ducoudray...

Edmeea trăsări.

Acest nume care cădea pentru a doua oară în convorbire îĭ pricinui o turburare nespusă.

Era într'adevăr tutorul eĭ acela de care voia să vorbiască nenorocitul?... Și, în această ipoteză, ce legăturĭ misterioase puteaŭ să existe între aceștĭ doĭ oamenĭ?

Necunoscutul într'acestea se apropiase de ușă, în prada uneĭ agitațiĭ care creștea din moment în moment... Dar abia atinse ivărul și se întoarse iar întinzînd spre Edmeea brațele rugătoare.

— Edmeea, Edmeea, îĭ zise, nu-mĭ refuza ultima rugare pe care ți-o adresez.

— Ce vreĭ? întrebă fata alergînd spre dînsul.

— Eștĭ frumoasă... eștĭ bună... și te iubesc, răspunse bătrînul... și înainte d'a mă depărta aș vrea...

— Spune, spune!

— Aș vrea să te sărut...

Printr'o mișcare spontanee, Edmeea se aruncă în brațele nenorocituluĭ și-ĭ întinse fruntea...

Și, cîte-va momente fu o scenă ciudată și mișcătoare în acelaș timp: omul acesta cu fața diformată de cicatrice atingînd cu buzele-ĭ sfîșiate fruntea ca de fildeș a copileĭ acesteia.

In momentul următor însă un murmur sălbatic umflă pieptul omuluĭ și smulgîndu-se cu violență de lîngă tînăra fată, deschise ușa și se repezi cu gesturĭ de nebun în grădină.

Edmeea ascultă sgomotul pașilor săĭ depărtîndu-se; se cutremură la auzul strigătelor luĭ dezordonate,—apoĭ închise ușa și se așeză iar lîngă fereastră, emoționată, turburată, neștiind căruĭ sentiment bizar să atribue emoțiunea ce simția.

Uĭtase acum pe Marta... nu se maĭ gîndia de cît la acest nenorocit ce fusese aci, și căuta să-șĭ aducă aminte ce-ĭ spusese.

Două nume maĭ ales o impresionaseră. Ducoudray!—Mortimer!

Acest din urmă nume îl auzia pentru întîia oară... și cu toate acestea îĭ pricinuise o senzație dureroasă.

Ișĭ lăsă capul în mîinĭ și rămase gînditoare.

Dar peste un moment realitatea-ĭ reapăru, ridică fruntea și începu iar să se neliniștească.

Ceasurile treceaŭ și ea rămînea tot singură.

Ce însemna această părăsire? De ce nu veniaŭ s'o ducă lîngă soră-sa?

Bănuiala uneĭ primejdiĭ noĭ era s'o cuprindă, cînd o trăsură se opri în stradă; în curînd auzi șoapte, apoĭ un sgomot de pașĭ în alee și aproape îmediat un om intră în odaie.

Era Filip.

— In sfîrșit! esclamă Edmeea; de mult te aștept, domnule.

—Toate la vremea lor, răspunse fostul actor, și nu trebue să te grăbeștĭ cînd vreĭ să fie lucru bine făcut...

— Și Marta?...

— Te vom duce la dînsa.

— Nu e aci?

— Nu, domnișoară.

— Atuncĭ pentru ce m'ațĭ adus aicĭ?

Filip zîmbi bine-voitor.

— E lucru firesc să fie cine-va curios la vîrsta d-tale, răspunse... Aș putea să refuz d'a-țĭ da vr'o lămurire, dar te-aĭ purtat așa de bine în cît sînt dispus să intru în esplicațiĭ.

— Domnule...

— Nu vreĭ să m'asculțĭ?

— N'am de cît un gînd acu... să ies din casa asta și să mă văd lîngă soră-mea.

— Cum vreĭ.

— Atuncĭ dar să plecăm fără întîrziere; după ce voiŭ fi văzut pe Marta, puțin îmĭ va păsa să știŭ pentru ce m'ațĭ ținut atîta vreme aci.

Filip nu făcu altă obiecție, și de astădată trăsura luă drumul drept spre Champs-Elysées.

După cum observase și Ducoudray cu cîte-va ceasurĭ maĭ nainte, era petrecere în seara asta la Gilberta Desmaret.

(Va urma).

BURSA DE BUCURESCI

Cursul de la 11 Septembre (23 Septembre 1895

5% Renta r p	104	Acț. B. Agricole	231
5% Renta am.	100¾	Dacia-Romînia	413
5% „ (92—93)	99¾	Naționala	423
5% „ am.	97	Patria	100
6% Oblig. rur.	102¾	Construcții	177
Pensiuni	285	*SCHIMB*	
5% Obl. c. Buc	98½	Londra	23¾.21¼
5% „ (1890)	99	Paris	99.80.70
5% Fonc. rur.	93⅞	Viena	209¾.½
6% „ urb.	102	Berlin	123 40.30
5% „ „	91¼	Belgia	99.10
5% „ „ Iași	81¾	Scont B. a.	8
6% Obl. bazalt	—	Avans. „ v.	6
Banca Naț.	1573	„ C. dep.	6½

dus la Goa.—De oare-ce administratorul coloniei a refuzat trupelor cari mergeaŭ în Africa de a le garanta solda, 500 de oameni cu ofițerii lor aŭ refuzat de a se îmbarca; *ei aŭ omorît două santinele.*

PETERSBURG, 8 Septembre. — *Grajdanin* anunță că un oare-care număr de chinezi vor sosi în curînd în Rusia pentru a învĕța serviciul militar și că vor fi repartisați în diferite corpuri de trupă.

LONDRA, *Agenția Reuter* află din Cair că doui armeni auzind pe un fost soldat povestind într'o cafenea că el luase parte la represiunea mișcărei din Armenia, l'aŭ atras la ei acasă și l'aŭ strangulat. Cei doui armeni aŭ fost arestați.

CLAUDE COUTURIER

TA...TA!

Cînd D. Hardent, patronul, se întoarse pe la cinci ceasuri, magazinul avea aspectul lui obicinuit.

Commis-ul servea o clientă care-și alegea d'o rochie. Doamna Hardent era la casă, plecată asupra registrelor.

Patronul salută adînc pe clientă; se apropie apoi de nevastă-sa și o sărută pe frunte.

Ea nu tresări de loc, se puse numai de cît iar pe scris. Nu! evenimentul zilei o uluise.

Din parte-i, D. Gustav, după îndrăznelile dorinței furioase, recăzuse într'o absolută prostrație. De atunci i se părea că trăiește într'un vis. Vorbea, se mișca, zîmbia, dar toate le făcea oare-cum mecanicește.

Și fie-care din ei se gîndea: «Cum s'a putut întîmpla? Cum?»

In adevăr, ea întotdeauna găsise pe *commis* neînsemnător, mai mult urît și ridicol. D. Hardent era un bărbat frumos.

Gustav nici odată nu se gîndise la ea; era nevasta patronului!

— Cum s'a putut întîmpla?... Cum? Cum?

Și rămaseră asupra acestei întrebări, în mersul vieții de toate zilele, adesea singuri iar în magazin, fără să mai zică o vorbă despre lucrul acela.

Ba chiar, păreaŭ mai străini unul altuia de cît înainte. El mai respectos; ea mai rece, dar fără a se turbura, căci prin enormitatea lui, faptul le părea acum, himeric.

Și săptămînile treceaŭ, banale, ca și odinioară.

Cu toate astea o schimbare se făcu. Doamna Hardent era însărcinată.

Intr'o zi după amiazi cînd nu eraŭ clienți în magazin, pe la trei ore, ridicînd capul ea să uită un moment la Gustav și zise: «Ascultă, Gustav, sînt însărcinată!» Accentul vocii era acelaș ca și cînd ar fi zis: «O să ai destul Elbeuf pentru sfîrșitul lunii?»

Gustav nu tresări de loc. Deschise numai ochii mari și cu un ușor rîs prostesc, exclamă: «D. Hardent trebuie să fie foarte fericit!»

Apoi, se făcu iar tăcere.

Acestea fură singurele cuvinte pe cari le schimbară în aceasta privință pînă la naștere.

Gustav se gîndea la această naștere cum se gîndește cine-va la un eveniment care nu-l interesează de cît pentru că atinge pe niște persoane cu cari trăește zilnic.

Din ceasul de nebunie și de cutezare neesplicabile cari îl aruncaseră spre Doamna Hardent, inconscient și brutal, își reluase obicinuințele de viață regulată.

Era un băiat econom și a căruî supremă ambiție era să devină, la rîndul săŭ, patron al unui magazin de postavuri și să trăiască acolo liniștit.

Doamna Hardent născu la 12 Aprilie, dimineața. Ca să evite cheltuiala unei casierițe, rămăsese, pînă în ultima zi, la locul ei la casă.

Gustav tocmai aranjia cupoanele de stofă prin rafturi, cînd află, de la servitoare, despre ușurarea Doamnei. Era un băiat, — sănătos și voinic.

Nu zise nimic, dar servitoarea plecase de mult, pe cînd el era încă în acelaș loc, cu cupoanele în brațe, cu privirea vagă, cu mintea zăpăcită. Un sentiment necunoscut îl mișcase de odată, o trebuință imediată de a vedea copilul care-l făcea să uite lucrurile din afară. Mii de sentimente duioase îi cuprindeaŭ inima la gîndul acestei mici ființe pe care o iubia deja. Și, după ce puse jos grămada de stofe, trebui să se rețină ca să nu alerge să sărute numai de cît pe noul născut.

— Un băiat, repeta el încet, și glasu-i cam tremura.

Spre seară, i-l arătară, în odaia mamei. Lacrămi îi umplură ochii, întinse mînile spre mormolocul roșu ca un rac în mijlocul dantelelor albe.

— Sărută-l, domnule Gustav, zise doamna Hardent.

Ingălbeni și depuse o sărutare sonoră pe obrajii mititelului care începu să sbiere.

Cînd fu singur, în pat, în seara aceea, d. Gustav, făr'a ști pentru ce, începu să plîngă cu hohot.

Cea dintîiŭ vorbă pe care o îngînă copilul, fu *mama*. D. Hardent se arăta gelos, repetîndu-i necontenit: «Zi tata... tata... tata».

Gustav zîmbia la aceste silințe zadarnice.

Dar într'o zi, patronul dete năvală în magazin strigînd: «Doamnă Hardent, a zis *tata!*... a zis *tata!*... Gustav, a zis *tata!*... Veniți, veniți!»

Doamna Hardent alergă. Gustav o urmă.

Băiatul era pe genunchii dădacii. D. Hardent își plecă atunci spre dînsul fața radioasă și cu glasul mîngîios: «Zi *tata*, drăguțule, mai zi.»

— Ta...ta! zise copilul.

Fu o veselie mare. Mă-sa îl acoperi cu sărutări. Și-l admiraŭ, îl puneaŭ să repete cuvîntul. «Auzi Gustav, striga patronul, zice *tata!*»

— Da, e adevărat, zice *tata*. Și Gustav îi-dea cu cei-lalți. Dar glasul îi era cu totul schimbat.

Se întoarseră în magazin. Ziua trecu ca și celelalte.

Inainte d'a se duce să se culce, d. Gustav sărută copilașul, după cum obicinuia în totdeauna.

A doua zi, mirați d'a nu vedea pe Gustav coborîndu-se la ora obicinuită, patronii trimiseră servitoarea să vază. Poate era bolnav. Servitoarea bătu înzadar; nu i se deschise.

Atunci se urcă d. Hardent și bătu și el în zadar. Foarte neliniștit, puse umărul și scoase ușa din țîțîni.

Gustav era spînzurat în mijlocul odăii.

Tîrgul cerealelor

Viena, 6 Septembrie 1895

Semnalăm cursurile de azi:

Griŭ de primăvară	1896	fl. 7.11
Griul de toamnă	1895	fl. 6.61
Secara de primă-v.	1896	„ 6 38
„ de toamnă	1895	„ 5.97
Por. de Maiŭ-Iunie	1896	„ 4.91
Colza Ian.-Febr.	1896	„ 10.50

Brăila, 7 Septembrie 1895.

Griŭ cantitate 39635 greutate %k—60¼ prețul 7.15—9.10. — Ovăz k. cantit. 100000 greut %k—prețul 7.85. — Secară cantit. 11830 greut. %k—55—58¾ prețul 6.67½—8.85. — St. helen cant. 5500 greut. 56—57½ prețul 5.70—5 80. — Orz cantitate 600 greutate %k—prețul 6.80.

Semaphore de Brăila

BULETIN ATMOSFERIC

Institutul meteorologic

București, 9 Septembrie 1895, 12 ore ziua

Inălțimea barometrică la 0°	758 0
Temperatura aerului C°	19°.9
Vîntul tăricel de la SE.	
Starea cerului puțin noros	
Temperatura maximă de eri	25°
„ minimă de astăzi „	10°
Temperatura la noi a variat între +27° și +4°	

Timpul frumos și cald se menține și astă-zi. Barometrul s'a ridicat puțin în toată țara Vînt tăricel pretutindeni. Astă-zi timpul frumos, senin și liniștit. Barometrul se coboară încet. In Moldova de sus vînt tare: ploaie repede a fost la Piatra N. și Broșteni.

Tragerea Loteriei

Pentru clădirea școalei și bisericei latine din orașul Pitești

No. 55,419 a câștigat 10,000 lei
„ 82,490 „ 5,000 „
„ 79,068 „ 1,000 „
„ 43,391 „ 500 „
„ 36,933 „ 500 „

Următoarele 10 numere aŭ cîștigat cîte 100 lei: 38,845, 48,396, 16,530, 33,634, 12, mii 423, 9,803, 64,797, 40,750, 14,463, 5046.

Următoarele 20 numere aŭ cîștigat cîte 50 lei: 78.659, 41,176, 3,928, 83,047, 27,482, 86,145, 32,714, 75,274, 91,969, 14,712, 44,707, 26, 995, 2,862, 93,594, 4,676, 57,691, 61,948, 37,215, 95.762, 3440.

Următoarele 50 numere au cîștigat cîte 20 lei: 51,254, 51,199, 42,964, 56.846, 49,919, 12,729, 46.165, 75,102, 22,481, 93,834, 27,162, 84,249, 94,864, 32,083, 14,221, 89,801, 35,046, 35,548, 51,664, 28,415, 92,939, 18,099, 49,488, 25,189, 87,319, 16,305, 90,851, 64,090, 65,420, 47,791, 86,141, 23,986, 30,688, 17,582, 64,186, 26,226, 73,010, 23,169, 84,566, 23,581, 2,705, 78,126, 12,005, 18,829, 75,795, 50,091, 24,137, 38,729, 8,862, 67,652.

ULTIME INFORMATIUNI

Regele și disolvarea

Consiliul de miniștri — Rezervele regelui. — Reforma administrației. — Disolvarea Corpurilor Legiuitoare. — Remaniarea ministerială.

De cinci zile regele se află în țară și nici pînă azi cestiunea disolvării Corpurilor Legiuitoare nu este încă resolvată. Evident că în sferele hotărîtoare se petrece ceva, care creiază multe dificultăți guvernului și în special d-lui Lascar Catargiu; căci pe cît știm întîrzierea ce pune regele în resolvarea într'un fel saŭ într'altul a acestei cestiuni este mai mult un fel de avertisment pentru D. Lascar Catargiu.

***

In consiliul de miniștri ce s'a ținut Vineri sub președinția regelui, D. L. Catargiu a făcut aluzie și la necesitatea de a se disolva Corpurile Legiuitoare, dar regele n'a răspuns nimic.

In privința viitorului regele a fost foarte rezervat și n'a vorbit de cît numai despre cele petrecute în timpul absenței sale în țară și despre inaugurarea podului peste Dunăre.

In fața acestei rezerve a regelui miniștrii aŭ hotărît ca în viitorul consiliŭ să pună cestiunea pe față și în caz de nevoie să ridice și cestiunea de încredere.

***

Acestea sînt faptele, pe cari le ținem din sorginte autorizată.

Prin cercurile conservatoare hotărîtoare se afirmă însă că rezerva regelui ascunde un plan întreg pentru viitor. Anume regele crede că a sosit momentul ca D. Lascar Catargiu să se retragă din viața politică și să lase succesiunea fie generalului Manu, fie D-lui Cantacuzino, cari apoi să înlezneascâ pe de o parte împăcarea cu disidenții și pe de altă parte să reformeze administrația.

***

Se pretinde că atît în Viena cît și în Ragaz, regele ar fi fost mereŭ întrebat de personagiile princiare cu cari s'a întîlnit, despre agitațiile bulgaro-rusești din Dobrogea. Aceste întrebări aŭ convins pe rege, că lumea diplomatică este perfect în curent cu cele ce se petrec în Dobrogea și de aici dorința sa intimă de a face tot posibilul ca administrația să se reformeze.

***

Aceleași cercuri afirmă, însă, că dizolvarea se va face în curînd, poate imediat după inaugurarea podului peste Dunăre și că tot D. Lascar Catargiu o va avea, rămînînd apoi ca mai tîrziŭ să se facă remaniarea de care vorbim mai sus.

Congresul studenților

Un mic scandal.— Balul.— Ziua a doua

In ședința de Vineri după amiazi D. Tamara a început să-și desvolte conferința sa tratînd despre: *Chestiunea țărănească.* Subiectul acesta așa de interesant ar fi asigurat de sigur succesul unui conferențiar mai serios.

D. Tamara însă s'a mărginit numai la tirade, în care «talpa țărei» și «rădăcina arborului nostru național» sînt stropite cu cele mai ticăloase lacrămi. Conferențiarul a avut imprudența să susție că toate neînchipuitele mizerii pe cari le îndură oropsitul nostru țăran sînt datorite rapacităței și exploatărei populației evreești de la sate.

Faptul acesta a fost de-ajuns ca să stîrnească protestările unui grup numeros de studenți, cari aŭ început să-l întrerupă și să facă gălăgie. Scandalul acesta a durat vre-o 15 minute. Apoi D. Tamara a luat-o d'a capo al fine bocind «rădăcina arborului național».

Balul

Don colonel Geanolu a revenit la sentimente mai bune. D-sa a pus la dispoziția studenților frumoasa sală a clubului militar, pentru balul ce aceștia aŭ dat aseară. Lume foarte multă,— în deosebi uniforma a fost bine representată.

Produsul acestui bal destul de bunicel se va vărsa în cassa asociației.

Ziua a doua

Sîmbătă dimineață la ora 9 D. Căpiescu își desvoltă conferința: *Fisiologia durerei și a amorului.*

Conferențiarul face inventariul tuturor soiurilor de dureri posibile și imposibile: dureri de măsele, bătături și-așa mai încolo, ca să ajungă la concluzia nouă și profundă că «durerea e un ce neplăcut»!

Cu amorul e și mai lată. D. Căpiescu e d'un lirism teribil cînd pomenește de... «ah ce dulce-i desmerdarea dintre-un gîndăcel și-o floare».

Lirismul acesta însă scandalizează pe cîte-va cetățene Cîmpulungene, cari părăsesc sala.

***

După terminarea acestei conferințe D. Zosîn face o propunere prin care cere înființarea unui cerc de studii sociale studențesc. Propunerea pusă la vot, întrunește 42 de voturi pentru, și 26 contra,— totuși este respinsă, pe motiv că formarea acestui cerc ar necesita o modificare a statutelor asociației, și modificările nu se fac de cît cu două treimi din numărul membrilor votanți. Felicităm pe aceia dintre studenți cari aŭ recunoscut necesitatea de a discuta în sfîrșit și chestiuni mai serioase. Numai așa congresul tinerimei universitare ar înceta de-a se mai... bucura de reputația urîtă de pînă acum.

***

După amiazi e la ordinea zilei conferința D-lui Spineanu, doctorand în medicină și preparator în institutul de Fisiologie al doctorului Vitu.

Titlul conferinței: *efectele tutunului asupra fumătorilor.* D. Spineanu a tratat cu destulă competință acest important subiect și a făcut cîte-va experiențe cu un epure de casă și un porumbel, experiențe care au dovedit că nicotina e un toxic violent.

Conferențiarul a expus apoi cu o claritate admirabilă efectele desastroase ale fumatului.... bine înțeles fără să convingă pe nici-unul din auditorii săi, care în timpul conferinței își fumaŭ țigările în liniște.

D. Spineanu a fost viu aplaudat.

O depeșă din Sigmaringen a *Agenției Romîne* anunță că prințul Leopold de Hohenzollern, fratele regelui Carol, a plecat eri spre Romînia, însoțit și de fiul săŭ prințul Wilhelm, fratele mai mare al prințului Ferdinand.

Manifestul romînilor liberați

D-nii dr. V. Lucaciŭ și Iuliŭ Coroianu aŭ fost primiți Vineri după amiazi de ministrul de justiție din Budapesta, D. Erdélyi, căruia i-aŭ predat o adresă de mulțumire către împărat pentru grațiarea condamnaților în procesul Memorandului.

Ministrul le-a făcut o primire foarte călduroasă exprimîndu-și speranța, că după alegerile generale din 1897 îi va revedea în Camera ungurească, unde se va rezolva cestiunea ardelenească.

D-nii Lucaciŭ și Coroianu aŭ declarat că în cazul cînd legea electorală va fi revizuită și libertatea alegerilor asigurată, atunci nu este exclusă posibilitatea ca să se renunțe la pasivitate.

Joi seara ei aŭ fost primiți și de primul ministru Bánffy, care de asemenea și-a exprimat speranța de a-i vedea în Camera ungurească.

***

Toți liberații în ultima conferință, pe care aŭ avut'o Vineri seara, aŭ decis să redacteze un manifest către romînî.

Acest manifest va cuprinde și programul luptelor viitoare.

Studenții bursieri ai școalei de poduri și șosele sînt chemați telegrafic în Capitală pe ziua de 12 Septembre.

Ei vor forma garda de onoare a regelui cu ocazia inaugurării podului peste Dunăre.

Luptătorul din Brăila anunță, că D. deputat Iancu Friedmann a fost condamnat de tribunalul din Brăila la o lună închisoare, 100 lei amendă și 200 de lei despăgubiri civile pentru că a ultragiat pe un conductor de tren.

Guvernul ungar tot n'a renunțat a persecuta pe romînii fruntași de peste munți.

Părintele Vasile Mangra, principalul organizator al congresului naționalităților din Budapesta, vroind a veni în București pentru a plasa pe o nepoată a sa într'un institut de fete, autoritățile din Brașov i-aŭ refuzat biletul de trecere în Romînia.

Părintele Mangra a depeșat imediat ministrului din Budapesta, denunțînd faptul și protestînd în contra acestei violări a libertății individuale. Dar nici ministrul nu i-a dat nici o satisfacție, de și părintele Mangra a cerut biletul de trecere pe baza garanției fruntașilor romînî din Brașov.

Banca industrială și comercială din Budapesta a intrat deja în posesiunea drepturilor societății romîne de petrol, care în curînd își va schimba firma în «*Steaua Romînă*, societate internațională de petrol».

„L'Indépendance roumaine" înregistrează zgomotul, că D. Al. Marghiloman ar fi consimțit să primească postul de ministru plenipotențiar al țării la Petersburg.

Succesorul D-lui Marghiloman la ministerul de justiție ar fi D. C. C. Arion.

D. Al. Marghiloman a sosit în capitală Sîmbătă seara cu soția sa și cu domnișoarele Știrbei.

D-nii P. P. Carp, Al. Lahovari și C. Olănescu aŭ prezidat eri solemnitatea inaugurării șoselei naționale dintre T.-Jiŭ și pasul Vulcan.

Ca lucrare de artă, aceasta este una din cele mai importante ce avem în țară.

Rectificarea Dîmboviței, lucrare care se proiectează pentru primăvară, va costa un milion și jumătate de lei.

D. Giulini, inginerul șef al lucrărilor noui de la primărie, lucrează deja la planurile de rectificare.

Anunțăm cu multă părere de răŭ încetarea din viață a lui George I. Bejan, în ziua de 7 Septembre, în etate de 48 de ani.

George I. Bejan, prin singurile sale merite, ajunsese profesor universitar în Iași.

Ceremonia funebră a avut loc eri Duminică la capela cimitirului Șerban Vodă.

Trimitem văduvei și fiului expresiunea sentimentelor noastre de condoleanțe.

Eri s'a făcut la Pitești tragerea loteriei pentru clădirea școalei și bisericei latine din acel oraș. Dăm aci sub o rubrică specială numerile cîștigătoare, ce ne-aŭ fost transmise de corespondentul nostru din localitate.

POȘTA REDACȚIEI

A. M. *Loco.*—Pentru moment nu avem trebuință. Mai tîrziŭ se poate. De aceea din cînd în cînd încercați.

C M.

BIBLIOGRAFIE

A apărut:

Cursul complect de aritmetică pentru școalele secundare de

St. Stoicescu, *profesor la liceul „Lazăr"*

Acest curs se compune din trei volume și anume:

Lecțiuni de aritmetică practică pentru clasa I-a secundară.

Curs de aritmetică partea I-a, pentru cl. II-a secundară.

Curs de aritmetică partea II-a, pentru cl. III secundară.

Se găsesc la principalele librării. — Depozit la autor. — Rabat 30 la sută pentru provincie.

***

D. Bucurescu, profesor de istorie la gimnaziul din Giurgiu, a scos un *Atlas istoric pentru serviciul istoriei universale: Evul vechiŭ.* Planșele lucrate în litografia Wiegand sînt de o curățenie și eleganță exemplară. — Prețul unui exemplar lei 2 bani 80.

Depositul la autor: Giurgiu, str. Alexandri No. 5.

***

Mîine va apare de sub tipar, în editura Tipografiei „Macavei" din Craiova, un studiŭ tratînd despre *„Viața omului înainte de timpurile istorice* (Preistoria).

Acest studiŭ și prima publicație de acest fel la noi în țară, se datorește D-lui M. G. Băilleanu, profesor de istorie la liceul Matei-Basarab din Capitală.

***

A eșit de sub tipar: **Descoperirile marelui Pasteur** conferință ținută la Atheneŭ de Doctorul Luca șef de clinică la Facultatea de medicină din București, medic la spitalul Brîncovenesc. — Se găsește de vînzare pe prețul de 50 bani broșura, la toate librăriile și chioșcurile de ziare din Capitală.

***

A apărut No. 8 al Bibliotecii de Popularizare, editura Ralian și Ignat Samitca, Craiova conținînd admirabilele impresiuni **Pe apă** (Sur l'eau) ale genialului scriitor francez Guy de Maupassant, traduse într'o limbă așa de frumoasă în cît îți daŭ impresia unei scrieri originale de mare talent.

CONST. MILLE, Proprietar.
Bucuresci, Tipografia Moderna Gr. Luis, Strada Academiei No. 24